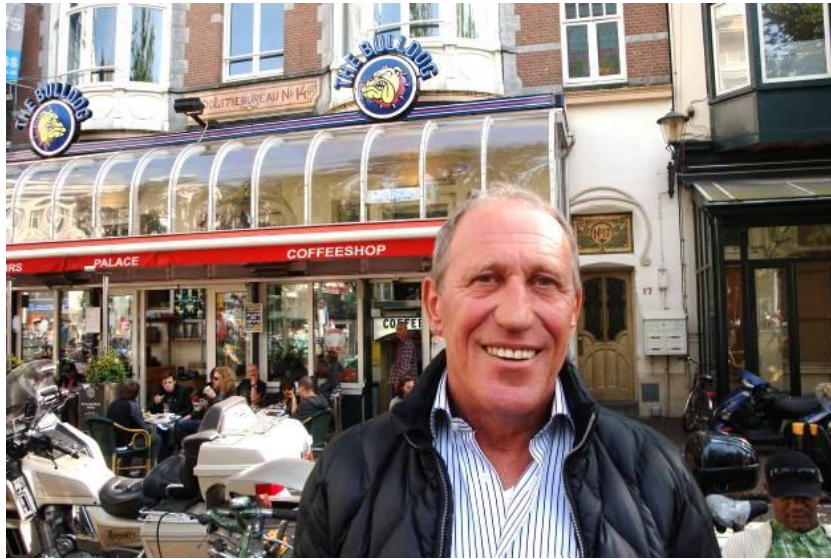

The Bulldog

Een interview met the First., the Best and the Biggest.

Henk voor het Bulldog Palace

Henk de Vries begon met dealen tijdens het eerste popfestival in Nederland in 1970 in het Kralingse bos. Dit "Holland popfestival" was het Nederlandse antwoord op Woodstock, maar markeerde ook het begin van de Nederlandse gedoogcultuur. De paar politieagenten verwachtten 5000 mensen, in plaats daarvan kwamen er 100.000 die bijna allemaal blowden leek het wel. De agenten besloten wijselijk daar niet tegen op te treden, alleen als er sprake was van agressie. Ze hebben dat weekend niets te doen gehad. Dat is tegenwoordig wel anders met controles aan de poort waarbij mensen gedwongen worden hun wiet af te geven en verplicht aan het festivalbier gaan!

Eerste kilo Nederwiet

We kennen elkaar al jaren, ik kwam vaak bij hem op bezoek toen hij nog boven de eerste Bulldog aan de Oude Zijds Voorburgwal woonde. Ik wist Sinsemilla uit Amerika voor f16.000,-, Thai sticks zo dik als Cubaanse sigaren voor f18.000, zaadloze Nigeriaanse voor f3.500,- en gouden Columbiaanse voor f3.750,- te vinden. De eerste kilo Nederwiet in 1979 koste f14.000,- . Daarna zijn nog vele kilootjes gevolgd, want de Bulldog was samen met het Rusland de eerste Coffeeshop in Nederland die Nederlandse waar verkocht.

Dat kan ik beter

Henk kwam indertijd kijken bij mijn toenmalige zaak, theehuis Mellow Yellow (1973-1978) aan de Amsterdamse Weesperzijde 53. We hadden een huisdealer, een van ons die voorverpakte zakjes verkocht aan een lange rij wachtende mensen. Daar zaten we niet op te wachten, want we wilden eigenlijk vooral gratis blowen en lekker stoned kunnen tafelvoetballen. Op een geven moment gingen we alleen nog maar 's avonds open, teveel klanten en teveel werk! Als sommige klanten haast hadden en dat lieten merken, gooiden we nog een gulden in de voetbalkast en speelden nog een spelletje, want we waren verdorie geen afhaalchinees! Henk kwam, zag en dacht: "dat kan ik ook en dat kan ik beter"! En dat was ook zo. Hij opende de eerste coffeeshop 'moderne stijl' in Amsterdam. Er stond ook voor het eerst daadwerkelijk coffeeshop boven deur. Theehuis vond hij als naam te soft, coffeeshop was moderner. De dealer was van 's morgens vroeg tot 's avonds laat aanwezig, stond altijd klaar voor de klanten. En als die dealer weer eens gearresteerd was, (bureau Warmoesstraat viel op een geven moment vijf keer per dag binnen) dan werd de dealer razendsnel door een ander vervangen, de klanten hadden meestal niets in de gaten! Na enkele maanden dagelijkse invallen gaf Warmoesstraat het op, de vele dagelijkse invallen kostte hen teveel tijd. Zo maakte de Bulldog de weg vrij voor de vele coffeeshops in het centrum van Amsterdam en de rest van Nederland.

Lijstje

Henk ontvangt me in zijn kantoor aan het Leidseplein, boven het Bulldog Palace, een voormalig politiebureau. Zijn kantoor staat vol met Bulldogjes in alle maten en soorten, beeldjes, posters en zelfs een Bulldog schaakspel.

Het Bulldog schaakspel

Henk is nog even bezig met zijn lijstje bij te werken, dat deed hij vroeger ook al. Ik stond daar met grote ogen naar te kijken hoe hij in een mooi handschrift alle dingen onder elkaar schreef die hij nog moest doen. Als het gedaan was ging er een dikke streep door, was het niet gedaan dan schreef hij het over op de volgende schone pagina. Ik wist, dat is een van de pijlers van zijn zakelijke succes, wou dat ik het vaker had nagedaan!

Henk en zijn beroemde lijstje

Huiskamercultuurtje

Hij geeft me een groot compliment met de opmerking dat hij altijd heeft geprobeerd het gezellige huiskamercultuurtje dat hij aantrof in de Mellow Yellow in zijn zaken te creëren. “Ik had het idee dat ik eigenlijk een soort bedrijfsleider van je was”! De gezellige coffeeshopcultuur werd door Henk in stand gehouden met een eigen ordedienst die zorgde voor rust en veiligheid in de shops, maar ook op straat! De gedoogregels, ook wel AHOJ-G criteria genaamd, werden met de hulp van Koos Swart opgesteld en hingen voor het eerst aan de muur in de Bulldog en het Rusland. AHOJ-G staat voor geen affichering, hard drugs, overlast, verkoop aan jeugdigen, geen grote hoeveelheden (tegenwoordig 5 gram).

Jongeren leren van de ouderen

Over dat verbod op verkoop aan jeugdigen is hij minder tevreden, het zorgde ervoor dat jongeren weer de straat op werden geschopt. De jongerencentra met huisdealer waren in de PvdA jaren juist bedoeld om jongeren onderdak te geven, een taak die later voor een groot deel door de coffeeshops vervuld werd. In de beginjaren was het criterium simpelweg dat als een jongere om hasj of wiet vroeg en je aansprak met “meneer” dat je hem dan weigerde en de deur uitstuurde. Nu werd blowen en de coffeeshop interessant voor jongeren. Hoe meer je als volwassene iets verbiedt uit angst, des te aantrekkelijker het wordt voor de opstandige jeugd! “Als je jongeren net als vroeger toelaat in coffeeshops, kunnen ze van de oudere, ervaren blowers leren met cannabis om te gaan, nu leren ze dat van onwetende, opgewonden leeftijdsgenootjes”!

Spastisch

Ik vertel Henk over mijn dochter van 13, die zowat de enige is van haar klas die niet blowt. Mijn dochter is gewend dat er cannabis om haar heen is, want mijn vrouw en ik houden allebei van een rokertje, er staat een verdamer (De Rolls) de hele dag stand by op het buffet. Bij de klasgenoten van mijn dochter wordt thuis heel spastisch op cannabis gereageerd en blowen is dús super interessant voor die kids. We lachen erom, maar het is eigenlijk diep treurig. “De cannabiswereld wordt voortdurend gecriminaliseerd door mensen die het niet zelf gebruiken, er totaal geen verstand van hebben en voortdurend aankomen met nieuw verzonden regeltjes en dogma’s.

Mensonterend

De repressie zorgt voor een zoeken naar alsmaar meer THC voor je dure centjes. De kleine kwekers worden het hardst gepakt en de markt uitgewerkt ten gunste van steviger jongens die bereid zijn het risico te nemen voor het vele geld. Politieoptreden zorgt voor steeds hogere inkomsten en men creëert zo zijn eigen werk. De gewone burger zit met de gebakken peren want als je de politie nodig hebt voor een inbraak, geweld op straat of een roofoverval hebben ze geen tijd. Te druk met plantjes opsporen”. Henk heeft in het begin nog geprobeerd om sociale zaken trekkers van extra inkomsten te voorzien. Hij leverde dan een kweekkast en de know how. De mensen hadden wat te doen en een kleine bijverdiensite. Toen werd de wet alsmaar strenger en ging politie zelfs plantjes tellen. Henk vind het schandalig en mensonterend zoals tegenwoordig door de maatschappij met kleine kwekers wordt omgegaan. “Kleine kwekers, relatief onschuldige mensen worden zomaar met hun kinderen hun huis uit gegooid, dat zegt heel wat over het lage morele niveau van onze overheid”.

Coffeeshop meest gecontroleerd

“De Coffeeshopbranche is de meest gecontroleerde vorm van horeca in Nederland. Als coffeeshop heb je te maken met invallen, overvallen, een fiscus die voortdurend doet alsof je steelt, banken die geen zaken met je willen doen, stappenplannen waarmee je zomaar gesloten kan worden, media die voortdurend doen alsof er vreselijke dingen gebeuren in de coffeeshop. En dan natuurlijk die mensen die er vet aan verdienen door telkens weer een nieuw gevaar te verzinnen”. En de media, die joelen mee, juttten de mensen op en maken het grote publiek bang! Media promoten verslavingsgedrag door er telkens op te wijzen dat cannabis verslavend is, dat trekt zwakke geesten aan die op zoek zijn naar een relatief onschuldig middel waarachter ze zich kunnen verschuilen. Het resultaat van dit alles? “Er hebben nog nooit zoveel dealers voor de scholen gestaan”.

Bulldog in Amerika

We praten over de op handen zijnde legalisatie in Californië, waarover op 2 November 2010 gestemd wordt. Hij is het met me eens dat als die wet (tax and regulate cannabis) wordt aangenomen, dat het begin van het einde is voor de cannabis prohibition. De muur gaat vallen en de eerste stenen vallen in Amerika dat in 4-8 jaar om gaat. Uiteindelijk zal Europa en dus ook Nederland onvermijdelijk volgen. Henk is uitgenodigd door onze wederzijdse vriend Richard Lee om in Oaksterdam een Bulldog te openen. Ook in Amerika wil Henk het gezellige huiskamersfeertje introduceren. Toen ik in 1994 het woord 'Mediwiet' bedacht had, belde ik tientallen coffeeshops met het verzoek om voor de helft van de prijs, dus zonder winstoogmerk, te verkopen aan patiënten. Henk was de eerste die ik benaderde en de eerste die meedeed! Hij stelt dat wat je nu ziet in Amerika, met duizenden medical marihuana clubs en dispensaries een kopie is van waar we hier in Nederland mee zijn begonnen!

Geheim

Ik vraag Henk hoe het komt dat er zoveel mensen zo lang bij de Bulldog werken, wat is zijn geheim? "Sommigen werken al 35 jaar bij me, ik heb een aantal mensen die al jaren gepensioneerd zijn, maar toch willen blijven doorwerken. Ach, regelmatig geef ik mijn mensen een paar vliegtickets en toegang tot onze appartementen in Canada of Thailand. Ze mogen dan alles daar gebruiken, de auto, de boot, da's leuk voor hen, maar ook heel leuk voor mij om weg te geven hoor"! Wat dat betreft is Henk een oude hippie gebleven, "het geld komt vanzelf naar je toe als je maar het juiste ding doet en steeds je hart volgt"!

Annie oftewel Anne

De toiletten in het Palce

Klant is koning

Annie of mevrouw Anne (66) beheert samen met een paar andere dames de toiletten beneden in de kelders van het Bulldog palace. Prachtig schone toiletten overigens, met infraroodkranen en een flatscreen voor je neus als je aan het urinoir staat. De dames verkopen ook allerlei zaken waar een mens op stap zoal behoefte kan hebben. Deodorant, haarlak, maandverband, tampons, pleisters, aspirines en condoms. De klant is koning bij de Bulldog, ook in het kleinste kamertje!

Vage Belgen

Op het terras vóór het Bulldog Palace met een magnifiek uitzicht over het Leidseplein met rinkelende trams, straatartiesten en héél véél mensen, afkomstig uit alle delen van de wereld, tref ik twee vriendelijke, ietwat vage Belgen. “Waar komen jullie vandaan”, open ik het gesprek, “uit Hasselt” is het antwoord. “Ok en waar ligt dat”, vraag ik. De Belgen kijken me verbaasd aan, “weet je niet waar Hasselt ligt?” Het gesprek loopt niet vlotjes. “Hoe vaak zijn jullie in Amsterdam geweest”?, probeer ik weer. Daar moet over worden nagedacht, “eh, de eerste keer, nou ja de tweede keer eigenlijk, we zijn ook in Dutch Flowers geweest, vandaar”. Die logica ontgaat me enigszins. “We zijn ook in Heaven ’69 in Maastricht geweest en in the Grass Company in Tilburg, da’s allemaal een half uurtje van Hasselt”, vertellen ze verder. “En nu met de auto eens doorgereden naar Amsterdam”, gok ik weer mis. “Nee, we zijn komen liften, we zijn op stedentrip, morgen gaan we naar Kopenhagen, of overmorgen, dat weten we nog niet precies” ze nemen nog een trekje. Ik geef het op en vergeet hun namen te vragen.

“The Bulldog, I love it!”

Irma zit naast de vage, vriendelijke Belgen op het terras en schreeuwt om aandacht. “The Bulldog, I love it” roept ze alsmaar. Blowt al sinds haar 15e. Kwam vroeger in het Hard Rock Café en nu dus in de Bulldog. “Gezelligheid kent geen tijd” zegt ze en “je moet lol hebben in je leven”. “Daar denken calvinisten wat anders over”, antwoord ik. Zij: “wat zijn dat”? Ik leg uit: “CDA of erger”. Zij: “wie houdt nou van die mensen. Ik houdt van gezelligheid, kampvuurtjes enzo. Dit is het gezelligste terras van Amsterdam. Ik houd ook van honden, vandaar dat ik alsmaar bij de Bulldog zit. Heb net binnen een enorm stuk hasj gekocht voor € 12,-, het zonnetje schijnt, wie doet me wat? Flesje wijn is ook leuk, of een besenlikeurtje, maar wel alles met mate hè? Shit happens, maar liever niet. En, eh, als er ergens nog een leuke vrijgezel is, ik zit bij de Bulldog hoor!”

Het Bulletje en de gottahaves

Bulletje

De eerste Bulldog, het Bulletje werd in 1975 op de Oude Zijds Voorburgwal geopend. Naast de coffeeshop zit het souvenirwinkeltje met de gottahaves. De gevel is een toeristische attractie op zich, beschilderd door "Jimmy de kangeroo man". Je kunt voor het Bulletje op een bankje zitten of op het terrasje aan de overkant van de straat, aan de rand van de gracht. 's Zomers een geweldige plek, jointje erbij en kijken maar naar die eindeloze parade toeristen, die langslopen, zoals ze in de bus zitten. Maar ook allerlei loslopende mannen, sommigen strak in het pak, die net doen of ze toevallig door die steegjes heen moeten.

Australische Shayleigh

Stiekem

In het Bulletje tref ik Shayleigh aan, Sall voor vrienden. Australische, is 28, van beroep credit controller en let op 3 miljoen uitstaande credieten. Voor de eerste keer in Nederland, vanmorgen aangekomen uit Londen en zit nu al gelijk in de Bulldog. Back home is blowen illegaal en daarom moet het allemaal nogal stiekem. Je doet het alleen in een controlled enviroment, with good friends. Blowde vroeger vaker, nu nog maar een paar keer per jaar, als ze op vakantie is, bijvoorbeeld. Wat haar opviel in Nederland zijn de windmolens, de hektiek van het drukke verkeer, de trams, de bussen en dat iedereen erg vriendelijk is. Wat ze van de sex industrie in het Red Light District vind? "Ach, het is in ieder geval beschaafder dan die meisjes op straat laten werken". Hierna gaat ze naar het Anne Frank huis, een of ander museum en lekker shoppen natuurlijk!

Rob, een Bulldog dealer

Dealer

Onderin de Bulldog zetelt de dealer. De klanten dienen zelf op een knopje te drukken, zodat de prijslijst verlicht wordt. John is 35 en werkt, met onderbrekingen, sinds 1997 voor de Bulldog, nu als full time dealer. "Hier op de gracht komen vooral veel toeristen. Soms staan hier de Russen en Amerikanen braaf naast elkaar. De Russen zijn best wel beleefd, vooral als ze hun vrouw bij zich hebben, dan zeggen ze bij alles please. Amerikanen zijn lastiger, willen van alles weten, kijken, ruiken, willen een hoop informatie en lopen dan zo weer weg. Ach, er komen ook Amerikanen die zich 2 keer per jaar bij ons komen melden: "I am back again"! Het is hier altijd gezellig, heb hier in al die jaren nog nooit problemen gehad, ja met dronken mensen wel natuurlijk hè. De Nederlanders komen hier vaak over hun plantjes praten en nemen soms ook wat lekkers voor me mee. Er komen tegenwoordig steeds meer Brazilianen, Japanners ook wel, maar in verhouding weer weinig Chinezen, maar er werken er zat hier in de buurt. Ach ik ben in Amsterdam opgegroeid en dan ben je dus gewend aan allerlei nationaliteiten".

Het Bulldog Hostel

Bulldog Hostel

Het Bulldog Hostel ligt midden in het Red Light District en is bijna altijd volgeboekt. Geen wonder, het heeft een mooi gedecoreerd interieur, je mag er roken, je kunt er eten en drinken, het is er schoon, veilig, goed georganiseerd en betaalbaar. Henk de Vries maakt er een punt van dat hij de toerist met het kleine budget wil blijven faciliteren. "Die mensen wil ik niet in de kou laten staan".

Efren de Spanjaard

Spanje toleranter

In de bar van het Bulldog Hostel tref ik Efren, 23 jaar jong, afkomstig uit Noord Spanje, "Baskenland" zegt hij met nadruk. Alle jongeren die hij daar kent blowen. Spanje is wat dat betreft veel toleranter dan Nederland. "Veel mensen telen planten in Spanje, dus de wiet is er goedkoop: €2,50 - €5,- per gram, ruim de helft of minder in vergelijking met Nederland". Werkt nu sinds een half jaar in een Amsterdamse souvenirshop en leerde in dat half jaar al vrij behoorlijk Nederlands. "In de winkel komt allerlei volk van allerlei nationaliteiten. Eenlingen, complete families, groepjes mannen en vrouwen, maar ook crazy people. Vragen me doodleuk of ik wat heroïne voor ze heb, of wat coke desnoods? Over sex zijn ze juist weer veel terughoudender, als ik ze aanbied te helpen deinzen ze terug. "Dat is wel het mooie in Nederland, je kunt over van alles open praten, er zijn wat dat betreft weinig taboes, dat heb je dan weer wel in Spanje. Ik vind Nederlanders niet bijzonder aardig, nou ja de mensen die ik in de Bulldog tegenkom juist weer wel hè".

Wernard Bruining, 27 September 2010